

ברכות פרק שישי מברכין כיצד HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מפני י' כבוד סכלכס ולו דמי לנוועל
הרווח כוון שאריו נועל טמי ידיו:
שלפפי המנון פונר ליי סכלח סלמה סלמון
הכל כיון צעלו נאכט כי סני מוקס
וילרן נברן: **הוואיל** ואין בית
ההבלעה פנו. וו'ם סטומול קדרי
סס יושבב סלטה כי מגן
סס יושבב יהודים כי ממען
קבה ג מי' פס' מאל
דרכות אלה גב' מגן
סס יושבב יהודים כי קרב
קבר ד מי' פס' מאל
דרכות אלה סמן ריב
סס יושבב יהודים סמן ריב
קבר ה מי' סס יושבב סס
קבר ג: י' קבר ה מי' סס א' ג'
קבה ג מי' סס א' ג'
טע'ע' סס שער ג'
קברט ג מי' סס לאטה ג'
קל ה מי' סס יושבב ג'
קבר ט: ס'

۱۷

הראאל אין בית הכלבילה
פנאי. שנות קמן מהר נכסה
וטענו פסקין קמן לא
ירון המכמם חפץ (שידור)
רש"י י"ר קת. ר' פולק נטע מים
ומס מclinין שע"ה קמן יונן
וירטוסטט. בר' כהן. נט.
הילודים נשבעו (בבב.)
כען כל תלמיד חכם (ונר)
משוחרר ביבשא. גל.
ונגע בלבן טפסה ור' קמן (בקמן, נר).
ול' לדוד הילקון וכח הומם בדור סמוך
לקלקון נפלק הילקון לו קלקון מלוי
ההפי' צלול צפוי קמנזין לו קלקון מלוי
ההפי' צלול צפוי קמנזין לו קלקון מלוי

לא ורב כהנא אמר אפילו משה אהבתו אב אל משה מהנה לא נהדר עליי אמרו אף' משה מהנה אמר של בית קיסר ועל ההדר שבעל מקום תיבורה אמר ליה רב חסדא לר' יצחק האי משחאה ואפרנסון מאי מברכין עליה אל' הכי אמר רב יהודה בורא שמן ארצנו אל' בר מיניה דר' יהודה דחביבא ליה ארץ ישראל לכולי עלמא מאי אל' הכי אמר רב יוחנן בורא שמן ערבי אמר ר' אדא בר אהבה האי כשרתא מברכין עלייה בורא עצי בשמיים אבל משה כבישא מדרכייו דו': פאלטה. קוטט: מטה נצפה. סמן צבטו טעמן הקטט וכמן נמיים מן נזוסס צמכו: ג'. פולולן נללה לעניינו היל סמן: מטה נתני. טממו דו' לפרט: סמן

כָּל אחד נומטן ידו אחד
ידיו לפולום דסוי מגן
בְּאָה להם יין ויבור. מ"ג
כ"ז וזה אלמוני בון כ"ז
הקלע נספהל לכט סמייל מלך
ו"י נCKERע קלע מהל נאלמת חנול
יכיס להולחה ווין יודעיס נארות:
ב' מזיעי ליב נזרומייניג בריסס דסמייל

אהדר קרעה לאחורה וקרע קרעה אהרינה אמר נח נפשיה דרב וכברכת מזונא לא גמרנן עד דאתה ההוא סבא רמא להו מותניתן אבריתא ושני להו כוון דאמוי ניזיל וניכול לחמא בדוק פלן כהסבו דמי: הסבו אחד מביך: אמר רב לא שננו אלא פת דכען הסבה אבל אין לא בעי הסבה איכא דאמרי אמר אפלו אין נמי בעי הסבה ר' יוחנן אמר אבל אין לא שננו אלא פת דמהニア ליה הסבה אפלו אין נמי מהニア ליה הסבה מירחבי כיוץ סדר הסבה אורחין נכסין ווישבן על גביה ספסליין ועל גבי קתראות עד שיכנסו כולם הביאו להם מים כל אחד ואחד גוטל ידו אחת בא להם אין כל אחד ואחד מביך לעצמו עלו והסבו ובא להם מים אף על פי שלל אחד ואחד גוטל שתי ידיו בא להם אין אף על פי שכל ברך לעצמו אחד מביך לכולם להאיך לשננא דברך לעצמו אחד מביך לפת דכען הסבה אבל דאמר רב לא בעי הסבה קשיא רישא שאני אורחין דעדתיהיו למשער ולהאיך לשננא דאמר רב לא שננו אלא פת דמהニア ליה הסבה אבל אין מהニア ליה הסבה קשיא סיפא שאני אמר החם דמגנו דקא מהニア ליה הסבה לפת מהニア ליה הסבה ליין: בא להם אין בתוך המזון: שאלו את בן זומא מפני מה אמרו בכא להם אין בתוך המזון כל אחד ואחד מביך לעצמו לאחרר המזון אין בית הכלעה פניו: והוא אומר על המוגמר מככל דאייבא עידיף מיניה ואמאי הוואיל והוא נטלי ידו [^א] תחלה באחרונה מסיע להה לרוב אמר רב חייא בר איש [^ב] אמר רב הנטול ידו תחלה באחרונה הוא מזומן עיין בברכת מזונא קאמר לך: אמר רב כי זורא לברכיה רב ורבי חייא הוו יתבי קמיה דרבינו בסעודתא אל רבינו לרוב קום משיח ידק חייה דהוה מורת אמר ליה רב חייא [^ב] בר פחת הנטול ידו תחלה באחרונה הוא מזומן אמר רב בר ירמיה ימאימתי מרבעין על הריח משתחלה תמרתו אל רבוי זורא לרבען בר ירמיה והא לא קא ארחה אמר ליה ולטשיך המוציא לחם מן הארץ דlbrace והא לא אכל אלא דעתה למיכל הכא נמי דעתיה לאורחין אמר רב חייא בריה דאבא בר נחמני אמר רב חסדא אמר רב ירמייל המוגמרות מרבעין עליהן ברא עצי בשמיים חוץ ימושק שמן היה הוא שمبرען עליו ברא מני בשמיים מירבוי וו' אמר רב חייא בריה דאבא בר נחמני יניע'

ה' מוסמך פ"ד ס"י.
 ג' פרט פ"ד ב"ג.
 ד' כ"ל י"ג מ"ב (ב' מהלכו).
 א' כ"ל י"ג מ"ב (ב' מהלכו).
 ב' ו' ס' מ"ב (ב' מהלכו).
 ג' ו' ס' מ"ב (ב' מהלכו).
 ד' ו' ס' מ"ב (ב' מהלכו).
 א' ו' ס' מ"ב (ב' מהלכו).
 ב' ו' ס' מ"ב (ב' מהלכו).
 ג' ו' ס' מ"ב (ב' מהלכו).
 ד' ו' ס' מ"ב (ב' מהלכו).

גליון ה'ש"ב

גמ' שעני החם דמנו דקא
מהニア לה הסבה. עי נעל
דט ל"ט ע"ל גרטצי' ד"ס
ונבג וגופום' ד"ס נסן:

מופת הופפות

א. בתוס' ר"ש הוסיף.
ואינו אלא לנקיות בעלמא.
ב. בתוס' ר"ש הוסיף.
ולכן לא מקשו עצי
בשים.

לעזי רש"

• १० •

רביינו חננאל

והו אומך על המוגמר. פירושו, אומץ קא דקחני הטענו, ואחד מברך לכל' המוגמר לא מום האורי והאומץ. פירושו אמרו על המוגמר, השׂבָעַ הוּא מברך על המוגמר, ואם בראתך השׂבָעַ אֵל עַל פְשָׁעָן ר' אורח להביה מוגמר על השׂבָעַ העדרה, לא לאראד השׂבָעַ, ולא תימה שם שאלת השׂבָעַ, כל אחד ואחד מברכות ברוך הוא בזאת השׂבָעַ כל אחד מברכות עבצין, ואם תמן השׂבָעַ מוגמר, מוגמר ממי בון מוגמר יין, מוגמר בילוי מוחיתן, לילויר בילוי נתניין וכליין חיבין לבן. יין, כל אחד מהרשותה שתה ברוח דראיכא גודל מנגן, כיין רשותה. הנוטל דיין באחרונה הוארה, ר' גודל ברכטה המוגמר לרבליה, כל הדולר קוסט איבל קורטס וטל וויז, ובשכבה, וAKERת הלה שמינו שולס ציריכים לטלטל, קא זקחא טעמען שם זטביז זטביז רב שב ליטיל דילוט הרשות בדים. והו מייל של אל דר מוזהב, כאנ' ברש בהמה עיריך או נמי דעם, אבל אלן אלן דרב מוזהב, קירמאן לן לאטן סוק איזוביז דידים מומחה פטולין ריבכיה, קהיריה גאנט באיז ואמר לו קער פותה פ' בר ובנבי דרבנן' החזה והאגני.